

Sygn. akt I C 389/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Daniel

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2020 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. D.**

przeciwko **Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 10.817 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od powódki na rzecz pozwanego (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 10.817 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. kosztami sądowymi, od których powódka była zwolniona, obciąża Skarb Państwa.

SSO Hanna Daniel

Sygn. akt: I C 389/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 maja 2019 r. **powódka M. D.** wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 8 czerwca 2009 r. nr (...) wystawionego przez Bank (...) S.A. z siedzibą

w W., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni VII Wydziału Cywilnego z dnia 16 lipca 2009 r. (sygn. akt VII Co 2147/09), jak również o zasądzenie od obu pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego powódki, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podała, że wraz z mężem K. D. w dniu 25 lipca 2007 r. zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu hipotecznego nr (...) /H. na zakup nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny o pow. 86,30 m² oznaczony nr F/2 położony w budynku nr (...) przy ul. (...)

w G., jak również na zakup garażu o pow. 28,20 m² oznaczonego nr F1/G1 a położonego w budynku nr (...) przy ul. (...) w G.. Zgodnie

z treścią umowy bank przyznał kredytobiorcom kwotę 445.000 zł, a okres kredytowania ustalono na 360 miesięcy. Dalej strona powodowa wskazała, że z uwagi na utratę zatrudnienia przez jej męża, małżonkowie nie byli w stanie regularnie i terminowo spłacać wymagalnych rat kredytu. W konsekwencji powyższego bank wystawił przeciwko powódce oraz jej mężowi bankowy tytuł egzekucyjny, które obejmował całość zobowiązania z tytułu udzielonego im kredytu. W następstwie nadania przez sąd temu tytułowi klauzuli wykonalności, wszczęto przeciwko nim postępowanie egzekucyjne. Egzekucja prowadzona była przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni Z. S., a następnie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni I. M.. W oparciu o ww. tytuł na nieruchomościach powódki i jej męża ustanowiona została hipoteka przymusowa do kwoty 667.500 zł. Z uwagi na powyższe okoliczności kredytobiorcy zdecydowali się zawrzeć z bankiem umowę ugody na warunkach narzuconych jej zdaniem przez bank. Kredytobiorcy nie byli jednak w stanie sprostać warunkom zawartej ugody, przez co bank ponownie wszczął wobec nich postępowanie egzekucyjne w oparciu o uzyskany w 2009 r. bankowy tytuł egzekucyjny. Nie zrealizowanie postanowień zawartej

w dniu 28 sierpnia 2014 r. ugody spowodowało wypowiedzenie im umowy kredytu hipotecznego a następnie sprzedaży wierzytelności z tytułu kredytu na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.. W okolicznościach przedmiotowej sprawy istotne jest zdaniem powódki to, że na skutek dokonanej cesji wierzytelności objętej (...) w księgach wieczystych lokali kredytobiorców jako wierzyciel hipoteczny w zakresie hipoteki przymusowej ujawniony został cesjonariusz.

Powódka podniosła, że przelew wierzytelności z tytułu kredytu hipotecznego z banku na fundusz rodzi podstawy do pozbawienia wykonalności (...) nr (...). Legitymację bierną w tym procesie ma wierzyciel określony w (...) niezależnie od tego czy wierzytelność rzeczywiście mu przysługuje. Zdaniem strony powodowej zbycie wierzytelności objętej tytułem wykonawczym jest równoznaczne z wygaśnięciem zobowiązania

w rozumieniu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. między wierzycielem a wskazanym

w tym tytule dłużnikiem. Wygaśnięcie zobowiązania ze wskazanej przyczyny nie odnosi żadnego skutku wobec nabywcy wierzytelności objętej (...), który nie będąc bankiem zobowiązany jest do dochodzenia roszczeń wynikających z nabytej wierzytelności na zasadach ogólnych. Tytuł wykonawczy wskazujący więc jako wierzyciela pozwany bank funkcjonuje w obrocie

i może stanowić podstawę wszczęcia egzekucji. Istnienie tego tytułu wykonawczego zdaniem powódki stwarza dla niej potencjalne zagrożenie wszczęcia egzekucji mimo wygaśnięcia zobowiązania w podanym rozumieniu, przy uwzględnieniu, że komornik nie może badać materialnego uprawnienia wierzyciela. W ocenie powódki legitymację bierną w niniejszym procesie ma również fundusz sekurytyzacyjny, co uzasadnia z jednej strony cesja wierzytelności objętej (...), a z drugiej ujawnienie tegoż funduszu jako wierzyciela hipotecznego.

Dalej strona powodowa podniosła, że w jej ocenie (...) został wystawiony przez bank bezpodstawnie. Obejmuje on całość wierzytelności wynikającej z zawartej między stronami umowy kredytu hipotecznego, pomimo tego, że umowa nie została powódce oraz jej mężowi wypowiedziana zarówno w chwili wystawienia (...), jak również w momencie nadania temu tytułowi klauzuli wykonalności. Oznacza to jej zdaniem że w chwili wystawienia (...) zobowiązanie powódki i jej męża z tytułu umowy kredytu nie było wymagalne w podanej w nim wysokości. Powódka podniosła również, że ani ona ani jej mąż nie mogli skutecznie podnieść zarzutu niewymagalności zobowiązania.

Powyższe okoliczności świadczą według niej o tym, że przysługuje jej powództwo przeciwegzekucyjne uregulowane w treści art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. W tej sytuacji może ona podnosić wszelkie zarzuty dotyczące wierzytelności banku objętej (...), powstałe zarówno przez, jak i po wystawieniu tego tytułu, przed nadaniem klauzuli i po jej nadaniu. Powódka

wskazała raz jeszcze, że w niniejszej sprawie podnosi zarzut niewymagalności roszczenia, mimo umieszczenia w (...) oświadczenia banku o innej treści.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 lipca 2019 r. **pozwany (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.** wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Odnosząc się do treści żądania powódki pozwany fundusz wskazał, że w pierwszej kolejności podnosi on zarzut braku legitymacji procesowej strony powodowej. Powódka uzasadnia bowiem swoje roszczenie w stosunku do funduszu z uwagi na ustanowienie na rzecz funduszu hipoteki na jej nieruchomościach, jednakże podnieść należy, że przed doręczeniem pozwu

w przedmiotowej sprawie, na podstawie umowy sprzedaży z dnia 28 lutego 2019 r. nieruchomości te zostały zbyte przez powódkę na rzecz M. P.. Zmiana wpisu własności nieruchomości została ujawniona w księgach wieczystych tych nieruchomości przed zawiśnięciem sporu. Powódka wobec zbycia tych nieruchomości obciążonych hipoteką, utraciła status dłużnika rzeczowego. Zbycie rzeczy lub prawa objętych sporem przed doręczeniem pozwu pozwanemu pociąga bowiem za sobą brak legitymacji procesowej zbywcy. W niniejszej sprawie odpis pozwu został doręczony pozwanemu funduszowi w dniu 8 lipca 2019 r., natomiast umowa sprzedaży nieruchomości zawarta została nie tylko przed datą doręczenia pozwu, ale również przed datą sporządzenia pozwu tj. w dniu 28 lutego 2019 r. i ujawniona w treści ksiąg wieczystych w dniu 7 marca 2019 r.

Odnosząc się z kolei do twierdzeń powódki jakoby umowa kredytowa nigdy nie została jej wypowiedziana i roszczenie objęte nią nie było wymagalne w dniu złożenia przez Bank (...) S.A. wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (...), to w ocenie pozwanego twierdzenia takie są bezpodstawne. W związku z niewywiązywaniem się przez powódkę

z warunków zawartej umowy, bank pismem z dnia 20 lutego 2009 r. złożył bowiem oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia kredytu. Została więc ona wypowiedziana przez zbywcę wierzytelności przed wystawieniem (...). Jednocześnie pozwany podniósł, że zarówno on, jak i bank, w dacie wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie nie czynili już żadnego użytku

z (...) nr (...). Postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko powódce na podstawie tytułu wykonawczego zostało umorzone przez komornika w maju 2017 r., natomiast powództwo wniesiono w maju 2019 r., a więc po dwóch latach od prawomocnego zakończenia postępowania egzekucyjnego. Oboje pozwani nie podejmowali później w stosunku do powódki żadnych czynności zmierzających do wyegzekwowania należności na podstawie tego (...).

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 lipca 2019 r. **pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.** wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego banku kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

Bank podniósł, że w związku z niewywiązywaniem się przez powódkę

i jej męża z warunków umowy kredytowej, pismem z dnia 20 lutego 2019 r. złożył powódce oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy. Pismo zostało odebrane przez małżonka powódki K. D. w dniu 3 marca 2019 r. Nie ulega zatem wątpliwości, że oświadczenie woli pozwanego banku zostało skutecznie złożone powódce, albowiem z ogólnymi zasadami składania oświadczeń woli, oświadczenie, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią (art. 61 § 1 k.c.). Szczęólnego podkreślenia wymaga przy tym fakt, że powódka w tamtym okresie pozostawała

z K. D. w związku małżeńskim oraz zamieszkiwała

z nim w nieruchomości położonej przy ul. (...) w G.. Z uwagi więc na wymagalność roszczenia, pozwany bank był uprawniony do wystawienia (...), co zresztą uczynił. Wystąpił również do sądu z wnioskiem o nadanie temu (...) klauzuli wykonalności.

Dalej pozwany podniósł, że w dniu 9 czerwca 2017 r. dokonał zbycia na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego (...) wierzytelności wynikającej z umowy, a stwierdzonej tytułem wykonawczym w postaci (...) nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. W związku z dokonaną cesją pozwany bank wydał nabywcy dokumentację dotyczącą umowy oraz oryginał tytułu. Pozwany bank przestał odtąd być wierzycielem powódki, nie toczy się również na jego rzecz przeciwko powódce żadne postępowanie egzekucyjne. Wbrew twierdzeniom powódki, nie jest więc możliwe wszczęcie przez pozwany bank postępowania egzekucyjnego przeciwko powódce w oparciu o rzeczony (...).

W piśmie z dnia 1 października 2019 r. powódka odnosząc się do twierdzeń pozwanych wskazała, że dokument stanowiący oświadczenie banku z dnia 20 lutego 2009 r. o wypowiedzeniu umowy kredytu hipotecznego nie był dotąd powódce znany. Pomimo tego jej zdaniem oświadczenie to nie wywołało żadnych skutków prawnych, ponieważ nie zostało ono podpisane przez osoby umocowane do reprezentowania banku, a także zostało ono doręczone wyłącznie jej mężowi, który nie poinformował powódki o okolicznościach otrzymania wypowiedzenia umowy. W jej ocenie skutek mogło ono odnieść jedynie w stosunku do K. D. jako współkredytobiorcy, nie zaś w stosunku do powódki. Powódka podniosła także, że w treści umowy kredytowej jako swój adres właściwy dla doręczeń wskazała nieruchomości położoną w B. przy ul. (...), zaś oświadczenie banku z dnia 20 lutego 2009 r. zostało wysłane na adres nieruchomości położonej przy ul. (...) w G., co wyklucza ewentualną fikcję skuteczności doręczenia awizowanych przesylek.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska zaprezentowane w pozwie oraz w odpowiedziach na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka M. D. wraz z mężem K. D. zawarła w dniu 25 lipca 2007 r. z pozwanym Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu hipotecznego nr (...)/H. na zakup nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny o pow. 86,30 m² oznaczony nr F/2 położony w budynku nr (...) przy ul. (...) w G. oraz na zakup garażu o pow. 28,20 m² oznaczonego nr F1/G1, położonego w budynku nr (...) przy ul. (...) w G. (§ 4 umowy). Bank przyznał na mocy tej umowy kredytobiorcom kwotę 445.000 zł (§ 2 umowy). Strony ustaliły również okres kredytowania na 360 miesięcy (§ 3 ust. 1 umowy).

Kredytobiorcy zobowiązali się spłacać kredyt wraz z odsetkami w terminach i kwotach wskazanych w harmonogramie spłaty (§ 10 ust. 2 umowy). Jako zabezpieczenie udzielonego kredytu wierzyciel ustanowił na ww. nieruchomościach należących do kredytobiorców hipotekę łączną zwykłą do kwoty 445.000 zł oraz hipotekę łączną kaucyjną do kwoty 222.500 zł (§ 12 ust. 1 pkt 2 i 3 umowy).

Zgodnie z umową, bank zastrzegł sobie również prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia i żądania spłaty całości lub części kredytu (§ 16 ust. 6 umowy).

Jako swój adres korespondencyjny powódka wskazała: ul. (...), B..

Dowód: umowa kredytu hipotecznego nr (...)/H. z dnia 25 lipca 2007 r. /k. 11-13v/,

załącznik nr 1 do umowy kredytu hipotecznego nr (...)/H.
z dnia 25 lipca 2007 r. – Zbiór ogólnych zasad kredytowania

w zakresie udzielania kredytów hipotecznych /k. 162-168/.

Z uwagi na utratę przez K. D. zatrudnienia po zawarciu umowy kredytowej, kredytobiorcy nie byli w stanie regularnie i w pełnej wysokości regulować na rzecz banku wymagalnych rat kredytu.

Dowód: zestawienie wpłat dokonywanych przez kredytobiorców tytułem spłaty kredytu nr (...) /H. /k. 147-147v/,
zeznania świadka K. D. /k. 217v-218v od 00:14:58 do 00:47:52/,
przesłuchanie powódki M. D. /k. 218v-219v od 00:52:29 do 01:18:27, k. 222-223 od 00:07:17 do 00:32:51/.

Pismem z dnia 20 lutego 2009 r. bank złożył kredytobiorcom oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy kredytu. Pismo zostało nadane do obu kredytobiorców na adres ul. (...), G. i zostało odebrane w dniu 3 marca 2019 r. przez K. D..

W tym czasie oboje małżonkowie zamieszkiwali pod podanym adresem, na co wskazują ich twierdzenia zgłaszane w ramach innego postępowania oraz opłacane przez nich koszty eksploatacyjne w okresie wszczęcia egzekucji tj. w sierpniu 2009 r.

Dowód: wypowiedzenie umowy – pismo Banku (...) S.A. z dnia 20 lutego 2009 r. /k. 100-101v/,

pismo procesowe dłużników z dnia 15 kwietnia 2013 r.

w sprawie o sygn. akt I Co 1182/13 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Gdyni /k. 127-129/,

dowody wpłat /k. 130-133/,

pełnomocnictwo ogólne dla M. B. z dnia
28 stycznia 2008 r. /k. 153/,

pełnomocnictwo ogólne dla R. K. z dnia 23 grudnia 2008 r. /k. 154/,

karta wzorów podpisów /k. 155/,

zeznania świadka K. D. /k. 217v-218v od 00:14:58 do 00:47:52/,

przesłuchanie powódki M. D. /k. 218v-219v od 00:52:29 do 01:18:27, k. 222-223 od 00:07:17 do 00:32:51/.

W dniu 8 czerwca 2009 r. Bank (...) S.A. wystawił przeciwko powódce i jej mężowi bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) obejmujący całość zobowiązania z tytułu udzielonego im kredytu hipotecznego. Postanowieniem z dnia 16 lipca 2009 r. Sąd Rejonowy w Gdyni nadał ww. tytułowi klauzulę wykonalności.

Okoliczność bezsporna.

Na podstawie (...) nr (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wierzyciel wszczął przeciwko powódce i jej mężowi postępowanie egzekucyjne, które prowadził początkowo Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. Z. S., a w późniejszym czasie Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni I. M..

Dowód: zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat – pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni Z. S. z dnia 18 września 2009 r. w sprawie o sygn. akt KM 1960/09 /k. 14-14v/.

W dniu 28 grudnia 2011 r. powódka wraz z mężem zawarli z Bankiem (...) S.A. umowę ugody, w której dokonali restrukturyzacji zobowiązania. Strony potwierdziły w niej, że kwota zadłużenia wobec banku z tytułu udzielonego kredytu wynosi kwotę 487.692,18 zł. Dłużnicy uznali tę kwotę za bezsporną i ustalili z bankiem nowe zasady spłaty długu (§ 1 ust. 1, 2 i 3 ugody).

W przypadku niewywiązania się przez dłużników z któregokolwiek z warunków ugody, bank zastrzegł sobie prawo do odstąpienia od niej w terminie 60 dni od powzięcia wiadomości o zajściu któregokolwiek ze zdarzeń. W takim przypadku należność banku miała stać się wymagalna (§ 4 ust. 1 ugody).

Jako swój adres korespondencyjny powódka wskazała: ul. (...), B..

Dowód: umowa ugody z dnia 28 grudnia 2011 r. /k. 15-16v/.

Powódka i jej mąż nie wykonywali postanowień zawartej z pozwanym bankiem ugody. Bank ponownie wszczął więc wobec nich postępowanie egzekucyjne.

Dowód: zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat – pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni I. M. z dnia 24 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt Km 661/14 /k. 17-17v/.

W dniu 28 sierpnia 2014 r. strony ponownie zawarły umowę ugody. Potwierdziły w niej, że kwota zadłużenia dłużników z tytułu umowy kredytu hipotecznego wynosi obecnie 518.085,54 zł (§ 1 ust. 1 ugody). Dłużnicy uznali tę należność za bezsporną oraz że przysługuje ona bankowi w całości (§ 1 ust. 2 ugody).

Strony ustaliły nowe zasady spłaty zobowiązania. W przypadku niewywiązania się z któregokolwiek z warunków ugody, bank zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy ugody z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia i żądania spłaty całości długu (§ 5 ust. 2 ugody).

Jako swój adres korespondencyjny powódka wskazała: ul. (...), B..

Dowód: umowa ugody 75/2007/H./ (...) z dnia 28 sierpnia 2014 r. /k. 18-18v/.

Pismem z dnia 28 grudnia 2015 r. Bank (...) S.A., w związku z niedotrzymaniem warunków spłaty zobowiązania, wypowiedział kredytobiorcom umowę ugody z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Pismo kierowane do powódki zostało nadane na adres: ul. (...), B.. Przesyłka była dwukrotnie awizowana.

Dowód: wypowiedzenie umowy – pisma pozwanego Banku (...) S.A. z dnia 28 grudnia 2015 r. /k. 20-23v/.

W dniu 9 czerwca 2017 r. pozwany Bank (...) S.A. zawarł z pozwanym (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę cesji, która obejmowała m.in. wierzytelność przysługującą bankowi względem powódki i jej męża z tytułu zaciągniętego kredytu hipotecznego. W związku z dokonaną cesją, bank wydał nowemu wierzycielowi dokumentację dotyczącą umowy kredytowej, jak również oryginał tytułu wykonawczego w postaci (...) nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Nowy wierzyciel ujawniony został w treści ksiąg wieczystych nieruchomości należących do kredytobiorców.

Dowód: wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z dnia 9 czerwca 2017 r. /k. 24-42/,

księga wieczysta nr (...), stan z dnia 12 czerwca 2018 r., godz. 10:32-10:33 /k. 43-52/,

księga wieczysta nr (...), stan z dnia 12 czerwca 2018 r., godz. 10:35 /k. 53-62/,

protokół przekazania z dnia 14 lipca 2017 r. /k. 102/.

(...) stanowiące zabezpieczenie zobowiązania wynikającego z umowy kredytowej, powódka wraz z mężem sprzedali w dniu 28 lutego 2019 r. na rzecz M. P. i T. P.. Zmiana wpisu własności nieruchomości w księdze wieczystej została ujawniona w dniu 7 marca 2019 r.

Dowód: księga wieczysta nr (...), stan z dnia 11 lipca 2019 r., godz. 09:57-09:59 /k. 77-81v/,

księga wieczysta nr (...), stan z dnia 11 lipca 2019 r., godz. 10:01-10:02 /k. 82-86v/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony w toku postępowania, wiarygodnych zeznań świadka oraz przesłuchania powódki. Sąd uznał wyżej wskazane dowody za wiarygodne oraz przydatne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

W przypadku dokumentów, zostały one sporządzone we właściwej formie, a ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu ani stron postępowania. Dokumenty pozwoliły na pełne odtworzenie stanu faktycznego.

Zeznania przesłuchanego w sprawie świadka w osobie K. D. uznał Sąd za wiarygodne w części. Z zeznań świadka będącego jednocześnie współkredytobiorcą wynika, że małżonkowie mieli trudności ze spłatą kredytu w związku z utratą przez niego pracy. Jednocześnie sprzeczne z zasadami logiki były wyjaśnienia świadka, jakoby odbierając on wypowiedzenie umowy kredytowej, przez dziesięć kolejnych lat nie poinformował swojej żony o treści tego pisma. Z jego zeznań wynika także, że małżonkowie w 2009 r. zamieszkiwali w G. przy ul. (...), gdzie zresztą świadek odebrał kierowane do obojga małżonków pismo zawierające oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytowej. Zeznania tego świadka w zakresie, w którym Sąd uznał je za wiarygodne, były spójne, logiczne, wypowiedziane w sposób spontaniczny

i nieprzymuszony, a nadto korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w przedmiotowej sprawie.

Również wyjaśnienia złożone przez powódkę M. D. były co do zasady wiarygodne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w przedmiotowej sprawie. Sąd z tych samych przyczyn co

w przypadku świadka K. D., odmówił jednak wiarygodności wyjaśnieniom powódki, jakoby nie była ona świadoma wypowiedzenia przez bank umowy kredytowej oraz że nie знаła ona treści pisma odebranego osobiście przez jej męża.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu roszczenie powódki było bezzasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powódka M. D. wystąpiła

o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wystawionego przez Bank (...) S.A. bankowego tytułu wykonawczego nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w Gdyni postanowieniem z dnia 16 lipca 2009 r.

Podstawę prawną roszczeń strony powodowej stanowi przepis art. 840 § 1 pkt 1 k.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Powództwa przeciwegzekucyjne, w tym powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, są środkami merytorycznej obrony przed egzekucją, zmierzającymi do podważenia zasadności lub dopuszczalności egzekucji (tak m.in. A. R., Powództwa przeciwegzekucyjne jako środki obrony merytorycznej dłużnika. Powództwo opozycyjne, P..E..S. (...), s. 43 i n.). Powództwo opozycyjne ma na celu pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części bądź ograniczenie tej wykonalności (i tym samym udaremnienie: trwale lub tymczasowo, w całości lub w części – możliwości przeprowadzenia jakiegokolwiek egzekucji na podstawie danego tytułu wykonawczego), z tego powodu, że prowadzenie egzekucji na podstawie danego tytułu narusza prawa podmiotowe dłużnika wynikające z prawa materialnego.

Stosownie do pkt 1 art. 840 § 1 k.p.c., na którym powódka opiera

w przedmiotowej sprawie swoje żądanie, dłużnik może oprzeć powództwo opozycyjne na tej podstawie, że przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Przez zdarzenia, na których oparto wydanie klauzuli

wykonalności, należy rozumieć zdarzenia będące podstawą świadczenia wynikającego z zobowiązania dłużnika objętego tytułem egzekucyjnym, który sąd dopuścił do egzekucji, nadając temu tytułowi klauzulę wykonalności. Dłużnik może powoływać się w pozwie zarówno na zdarzenia, które zaszły przed powstaniem tytułu egzekucyjnego (w tym wskazujące na pierwotną bezzasadność roszczenia stwierdzonego danym tytułem), jak i na zdarzenia zaistniałe pomiędzy powstaniem tytułu egzekucyjnego a nadaniem temu tytułowi klauzuli wykonalności.

Powódka oparła swoje żądanie na tym, że w jej ocenie roszczenie banku w momencie wystawienia przez niego (...) nie było wymagalne, albowiem umowa kredytowa nr (...) z dnia 25 lipca 2007 r. nie została jej prawidłowo wypowiedziana. Taka podstawa faktyczna, jak zostanie przedstawione w dalszej części uzasadnienia, nie została jednak przez powódkę wykazana w toku postępowania. Sąd ustalił w niniejszej sprawie, że bank nie tylko prawidłowo przedstawił stronie powodowej oświadczenie o wypowiedzeniu tego stosunku zobowiązaniowego, jakim jest umowa kredytowa, ale również, że w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek podstaw do wystąpienia z żądaniem określonym w art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

W ocenie Sądu roszczenie powyższe nie zasługuje na uwzględnienie z kilku powodów. Po pierwsze w przedmiotowej sprawie powódka nie posiada legitymacji procesowej do wytoczenia powództwa o treści jak w pozwie przeciwko funduszowi sekurytyzacyjnemu (...). Pozew został bowiem przez nią wniesiony w dniu 14 maja 2019 r., a nieruchomości, na podstawie których prowadzono przeciwko powódce postępowanie egzekucyjne (hipoteka) zostały przez nią zbyte w dniu 28 lutego 2019 r. na rzecz M. P., a więc przed zawiśnięciem niniejszego sporu.

Co równie istotne, wbrew twierdzeniom strony powodowej, umowa kredytu hipotecznego została przez bank prawidłowo i zgodnie z treścią umowy oraz ogólnych warunków umów, wypowiedziana powódce i jej mężowi. Należy również wskazać, że skuteczne wypowiedzenie miało miejsce jeszcze przed wystawieniem przez bank (...) /2009, co niweczy większość wywodów powódki na temat niedopełnienia przez bank odpowiednich formalności i braku wymagalności roszczenia. Pismo zawierające oświadczenie pozwanego banku o wypowiedzeniu umowy kredytu zostało oznaczone datą 20 lutego 2019 r. i nadane na adres ul. (...), G.. Pismo zostało odebrane przez męża powódki K. D., będącego również stroną umowy kredytu w dniu 3 marca 2009 r. Natomiast (...) wystawiony został przez Bank (...) S.A. już po upływie 30-dniowego terminu wypowiedzenia umowy kredytowej, tj. w dniu 9 czerwca 2010 r., a więc w czasie gdy roszczenie banku było już w całości wymagalne. Należy również wskazać, że ww. adres, na który doręczono pismo, był prawidłowy tj. powódka sama przyznała

w toku postępowania o sygn. I Co 1182/13, toczącego się przez Sądem Rejonowym w Gdyni, że w tamtym okresie tj. w latach 2008-2010 r. zamieszkiwała tam z mężem. Jednocześnie z zeznań świadka oraz wyjaśnień powódki złożonych w toku procesu wynika, że w maju-czerwcu 2009 r. zamieszkiwali już na stałe pod podanym adresem, kiedy zaś kilka miesięcy wcześniej (a więc również w okresie, kiedy przesyłka została doręczona) dopełniali wszelkie formalności związane z nabyciem nieruchomości. Jednocześnie fakt odbioru korespondencji przez K. D. w marcu 2009 r. oraz pozostawienia z powódką w ówczesnym czasie

w związku małżeńskim oznacza, że powódka już wówczas miała wiedzę o wypowiedzeniu umowy kredytowej. Niezgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego byłoby zapatrywanie, że mąż nie powiedział żonie o wypowiedzeniu umowy kredytowej, której oboje są stronami.

Wskazać również należy, że zgodnie z treścią art. 61 § 1 zd. pierwsze k.c., oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone

z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Skoro pismo kierowane i adresowane było do obojga kredytobiorców oraz odebrane przez jednego z nich i to pod adresem, w którym oboje zamieszkiwali, stwierdzić należy, że oświadczenie to w chwili odbioru przez K. D. zostało również doręczone powódce w taki sposób, że mogła ona zapoznać się z jego treścią. Potwierdzeniem wiedzy powódki o wymagalności roszczenia są także dwie kolejne ugody zawarte przez kredytobiorców z bankiem, w których wprost przyznali oni, że roszczenie banku jest wymagalne w pełnej wysokości.

Bezasadny był również podniesiony przez powódkę zarzut, jakoby wypowiedzenie umowy kredytowej zostało przez osoby nieuprawnione do działania w imieniu banku. Pozwany bank przedłożył bowiem do akt sprawy dokumenty w postaci wystawionych pełnomocnictw ogólnych dla pracowników banku do działania w jego imieniu oraz kartę wzorów podpisów, z których wynika, że złożone na oświadczeniu parafy zostały naniesione przez właściwe osoby.

Jednocześnie w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie powódka nie posiada interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, albowiem pozwany bank zbył swoją wierzytelność wynikającą z tego tytułu na rzecz drugiego pozwanego – funduszu sekurytyzacyjnego (...). Wskazać należy, że pozwany przedłożył dowód w postaci przekazania na rzecz funduszu wszelkich dokumentów związanych z zobowiązaniem, w tym wspomnianego (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Skoro (...) został przekazany na rzecz podmiotu innego niż bank, to bank nie ma możliwości wszczęcia wobec powódki postępowania egzekucyjnego, nie jest już bowiem także wierzycielem hipotecznym (a powódka nie jest dłużnikiem hipotecznym z uwagi na zbycie spornych nieruchomości). Tymczasem podmiot inny niż bank nie może obecnie dochodzić swoich roszczeń na podstawie (...).

Mając na uwadze wszystkie opisane okoliczności, Sąd na mocy art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. a contrario oddalił powództwo (punkt 1 wyroku).

Zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powódka przegrała niniejszą sprawę w całości. Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie ww. przepisu, z uwzględnieniem przepisu § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265 t.j.), zasądził od powódki na rzecz pozwanego Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (10.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego pozwanych oraz 17 zł tytułem uiszczonej opłaty od pełnomocnictwa) (punkt 2 wyroku) oraz na rzecz pozwanego (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (10.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem uiszczonej opłaty od pełnomocnictwa) (punkt 3 wyroku).

Z uwagi na zwolnienie powódki od kosztów sądowych w sprawie, Sąd na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 785 t.j.), kosztami sądowymi, od których powódka była zwolniona, obciążył Skarb Państwa (punkt 4 wyroku).

SSO Hanna Daniel

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki oraz pełnomocnikom pozwanych ad. 1 i ad. 2,
2. akta przedłożyć wraz z wpływem lub za 20 dni.